

'โซนนิ่ง' เกษตรแก้ปัญหา

การบุกรุกป่าของไทย เป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก มาโดยตลอด เมื่อปัญหารุนแรงขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเลือกใช้มาตรการเข้มงวดในการใช้กฎหมายเอาผิดผู้บุกรุก แต่มาตรการนี้ดูเหมือนจะไม่ได้ผลนัก

ยุคล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เล่าถึงสถานการณ์ในปัจจุบันว่า ภาคการเกษตรของไทยยังเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ปัจจุบันการถือครองที่ดินของเกษตรกรเหล่านี้มีน้อยลง ส่วนหนึ่งเพราะค่าครองชีพที่สูงขึ้น สังคมเมืองเริ่มรุกเข้าไปในสังคมชนบท ทำให้เกษตรกรเริ่มขาดที่ทำกิน และรุกพื้นที่ป่าและอุทยานแห่งชาติอีกครั้ง

"เกษตรกรแม้ไม่มีที่ทำกิน แต่โดยพื้นฐานของอาชีพเกษตรกรก็คือการทำมาหากินด้านเกษตรกรรม ยิ่งปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดมีราคาแพงขึ้น เป็นผลมาจากความต้องการของโลกที่สูงขึ้น และรัฐบาลให้การสนับสนุนรับประกันราคา จึงจูงใจให้เกษตรกรเหล่านี้แสวงหาที่ดินเพื่อปลูกพืช และมีการรุกป่า พื้นที่อุทยานฯแม้จะเป็นเรื่องปกติที่มีมาช้านาน แต่การรุกป่าในช่วงนี้เริ่มกระพือขึ้นอีกครั้ง"

แม้กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช จะมีข้อกฎหมายที่เข้มงวดต่อการบุกรุกป่า แต่ยุคล บอกว่า การตรวจลอบพื้นที่จริง ยังทำได้ยาก กำลังคนที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการรักษาพื้นที่ป่าให้รอดจากการบุกรุกทั่วประเทศ

อีกทั้งการบุกรุกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากเกษตรกรรายย่อยเป็นกลุ่มเกษตรกรรายใหญ่ขึ้น ทำโดยนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ที่ให้การสนับสนุนในวิธีการที่แตกต่างกันออกไป

ปัญหานี้ใช้การตรวจสอบด้วยดาวเทียมได้ยาก เพราะผืนป่าที่เป็นสีเขียวไม่สามารถแยกแยะชนิดของต้นไม้ได้ในภาพรวม

พืชที่มีการบุกรุกป่า ที่เห็นชัดเจนในตอนี้ คือ ข้าวโพด ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย ปาล์ม น้ำมัน เป็นต้น ในส่วนของข้าวโพด และยางพารา มีการบุกรุกมากที่สุด สำหรับข้าวโพด นั้นมีการวางป่าบนเขาทั้งลูกที่จังหวัดน่าน ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ให้กระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปดำเนินการเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ข้าวโพดเหล่านั้นลงมาปลูกในพื้นที่ราบ

เรื่องนี้กระทรวงเกษตรฯเคยหารือกับบริษัทรายใหญ่ที่มีสัดส่วนการสนับสนุนให้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มากที่สุด เพื่อให้วงหลักเกณฑ์การปลูกไม่ให้กระทบกับการทำลายสิ่งแวดล้อมและการรุกป่า แต่ก็ไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่

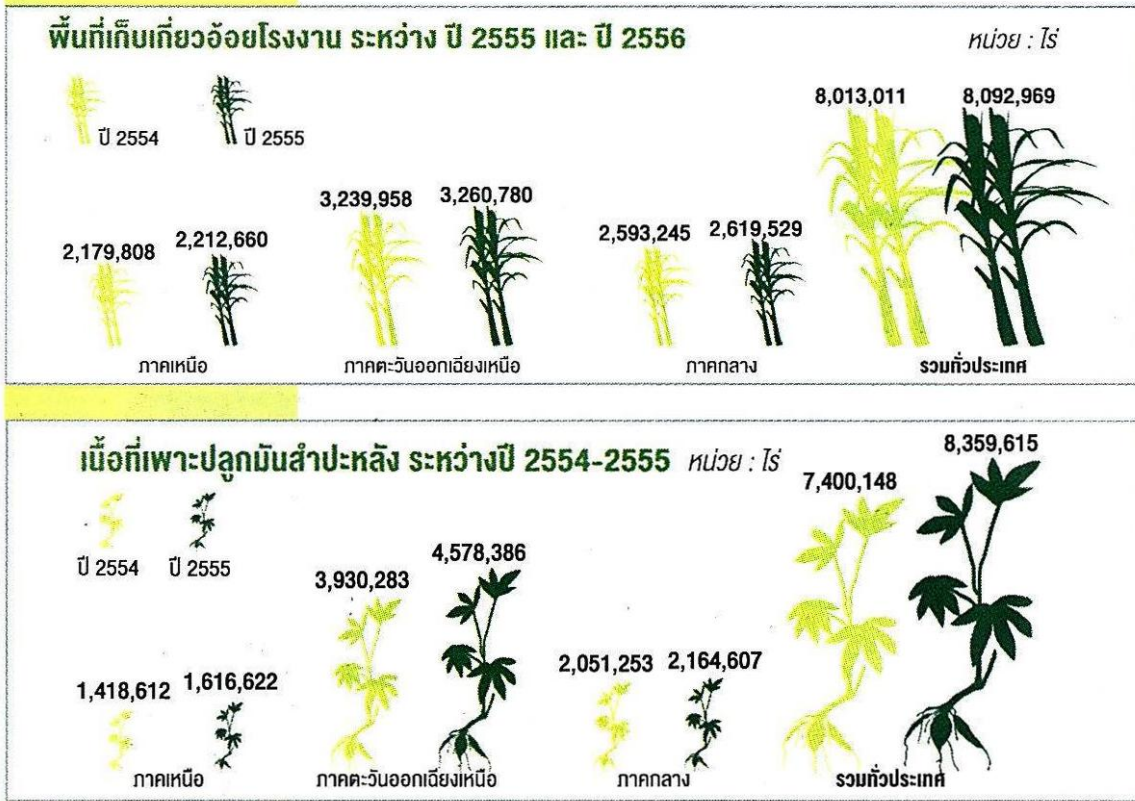
ยุคล ลิ้มแหลมทอง

ดังนั้นเมื่อราคาข้าวโพดปรับตัวลดลงเหลือ กิโลกรัมละ 7.41 บาท จากเดิมทุกปีที่ผ่านมาเกษตรกรเคยได้รับราคาสูงถึงกิโลกรัมละ 12.50 บาท ทำให้เกษตรกรเรียกร้องให้รับประกันราคา แม้มีมติคณะรัฐมนตรี เห็นชอบไปแล้วโดยจ่ายเงินส่วนต่างให้กับเอกชนที่รับซื้อในอัตรา กิโลกรัมละ 1.50 บาท การแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้ ในส่วนของกระทรวงเกษตรฯยังเคลือบแคลง เพราะอาจเป็นการช่วยเหลือที่ไม่ถูกทาง

เป็นการปลูกในพื้นที่บุกรุกที่รัฐไม่ควรให้การสนับสนุน อีกทั้งการอุดหนุนผ่านผู้ประกอบการ อาจทำให้เงินดังกล่าวไปไม่ถึงมือเกษตรกร เช่นเดียวกับยางพาราที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าและอุทยานฯมานานมาก เมื่อราคายางตกต่ำลง จากที่เกษตรกรเคยได้รับ กิโลกรัมละ 180 บาท เหลือ 78.13 บาทในปัจจุบัน จึงมีการเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยชดเชยราคาเช่นเดียวกับข้าวโพด และข้าวที่รัฐบาลใช้เงินจำนวนมากในการอุดหนุน

กระทรวงเกษตรฯ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเรื่องยางโดยตรง กลับเห็นว่าการชดเชยด้วยการเอาราคาสินค้าเกษตรเป็นที่ตั้งนั้น นอกจะไม่ส่งผลให้ราคาสินค้า

ให้เกษตรกรที่มีเอกสารครอบครองพื้นที่ 46 รายการ ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมฯ เพื่อให้การช่วยเหลือ

**กระทรวงเกษตรฯ
เคຍหาวิธี
กับบริษัทรายใหญ่
ที่มีสัดส่วน
การสนับสนุน
ให้ปลูกข้าวโพด
เลี้ยงสัตว์
มากที่สุด เพื่อ
วางหลักเกณฑ์
การปลูก
ไม้ให้กระทบ
กับสิ่งแวดล้อม
แต่ไม่ได้
รับความร่วมมือ**

ปรับเปลี่ยนแล้วยังเป็นภาระของรัฐบาลที่ไม่สามารถ
ประเมินงบประมาณที่จะให้การช่วยเหลือได้ทั้งหมด
เพราะสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดได้ทุกวัน ในขณะที่
ตรวจสอบที่มาไม่ได้ว่าเป็นสินค้าของประเทศ
เพื่อนบ้านหรือไม่

ในส่วนของปัญหาราคายางพาราตกต่ำ กระทรวง
เกษตรฯ จึงเลือกจะให้การช่วยเหลือที่ตัวเกษตรกร
เอง ด้วยการจ่ายค่าปัจจัยการผลิตไร่ละ 2,520 บาท
รายละ ไม่เกิน 25 ไร่ เพิ่มขึ้นจากเดิมที่กำหนดไว้ที่ไร่ละ
1,260 บาท ซึ่งเป็นการพิจารณาจากค่าปุ๋ยที่เป็นปัจจัย
การผลิตส่วนใหญ่

ยุค ล ยอมรับว่า การช่วยเหลือครั้งนี้ ไม่เป็นที่พอใจ
ของเกษตรกรที่ต้องการให้รัฐบาลกำหนดราคารับซื้อ
และจ่ายเงินชดเชยส่วนต่าง โดยอ้างว่าแรงงานกรีดยาง
จะไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ จากที่เคยได้รับส่วนแบ่งราย
ได้จากเจ้าของสวน

“ในฐานะที่กระทรวงเกษตรฯดูแลเกษตรกรและพื้นที่
การเกษตรเป็นหลักนั้น เห็นว่าควรให้การช่วยเหลือเฉพาะ
เกษตรกร ไม่ใช่ครอบคลุมไปถึงแรงงาน ที่ไม่รู้ว่า
คนไทยทั้งหมดหรือไม่ หากต้องการได้รับเงินที่ช่วยไปก็
ควรไปเรียกร้องขอแบ่งจากเกษตรกรเอง หากไม่ให้เกิด
ต้องการจริงๆ

อย่างไรก็ตามในพื้นที่สวนยางกลุ่มที่บุกกรูป่า

และเรียกร้องขอความช่วยเหลือมายัง
รัฐบาลเปิดโอกาสให้ขึ้นทะเบียน เพื่อ
พิจารณาแนวทางช่วยเหลือร่วมกับ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

ทั้งนี้ จากข้อมูลสภาพการใช้ที่ดิน
ซึ่งเป็นข้อมูลการสำรวจระหว่างช่วงปี
2552-2555 และมาตราส่วนแผนที่เป็น
1:50,000 เมื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
ต่างๆ จนได้เขตเหมาะสมสำหรับ
การปลูกยางพารา พบว่า มีพื้นที่ปลูก
ยางพาราในเขตป่าไม้ตามกฎหมาย
เนื้อที่ 4.12 ล้านไร่

แบ่งเป็นภาคเหนือ 3.8 แสนไร่
พบมากที่สุด ที่จังหวัดเชียงราย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.2 แสนไร่
พบมากที่สุด ที่จังหวัดเลย ภาคกลาง
1.5 แสนไร่ พบมากที่สุด ที่ จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ภาคตะวันออก 4.8
แสนไร่ พบมากสุดในจังหวัดจันทบุรี และ
ภาคใต้ 2.58 ล้านไร่ พบมากสุด ในจังหวัด
นครศรีธรรมราช

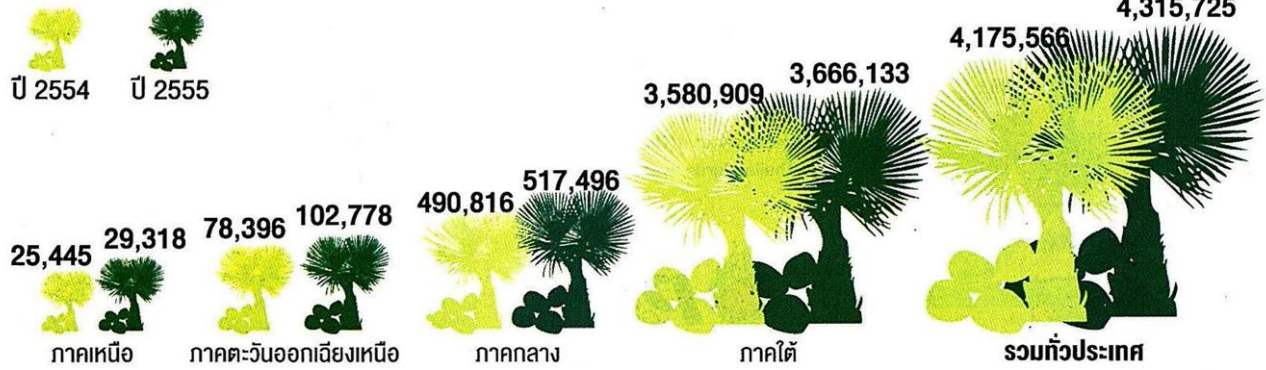
การประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐ
และเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

พิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ
กฎหมายของกรมป่าไม้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา
โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยางและกรมป่าไม้เห็นชอบร่วมกัน
ที่จะให้นิยามเขตป่าไม้ตามกฎหมายที่ใช้
ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่ง
ชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งปัจจุบันให้
สิทธิประโยชน์และครอบครองได้ตาม
เอกสารหรือแสดงสิทธิ 46 รายการ

ประกอบด้วย เอกสารสิทธิที่
ถูกต้องตามประมวลกฎหมายที่ดิน 17
รายการ คือ โฉนดที่ดิน ตราจอง
น.ส.4, น.ส.4ข, น.ส.4ง, น.ส.4จ,
น.ส.2, น.ส.3, น.ส.3ก, น.ส.3ข, น.ส.5
แบบหมายเลข 2 แบบหมายเลข 3
ส.ค.1 ใบรับแจ้งความประสงค์จะได้
สิทธิในที่ดิน

ประเภทที่ดินที่มีสิทธิครอบครอง
หรือทางราชการให้ใช้ประโยชน์ 29
รายการ คือ สปก.4, สปก.4-01, สปก.
4-28, สปก.4-98, สปก./สร. 5 ก, น.ต.1
น.ค. 3 หนังสือรับรองของนิคมสหกรณ์

เนื้อที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ระหว่างปี 2554-2555 หน่วย : ไร่

ก.ส.น. 3 ก.ส.น. 5 หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเองหนังสือรับรองของนิคมว่ามีสิทธิในที่ดิน ส.ท.ก.1, ส.ท.ก.1 ก, ส.ท.ก. 1 ข, ส.ท.ก. 2, ส.ท.ก. 2 ก, ปล.29, ข.ส.4, ส.ธ.1 หนังสือรับรองของหน่วยงานราชการทหาร แบบ ทบ.9 หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินของรัฐแก้ไขความยากจน บันทึกข้อตกลงให้ใช้ที่ดินของส่วนราชการ

ใบรับเงินบำรุงท้องที่ ก.บ.ท. 5, ก.บ.ท. 6 และ ก.บ.ท. 11 โดยจะต้องมีใบรับรองของกรมป่าไม้ หรือส่วนราชการที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ว่า ไม่เป็นที่หวงห้ามของทางราชการ หรืออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรืออุทยานฯ หรือป่าไม้ที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้เป็นป่าถาวรอันเป็นสมบัติของชาติ

เกษตรกรที่รู้ว่าตนเองได้เข้าไปใช้ที่ดินในเขตป่าเหล่านี้ และมีเอกสารยืนยันชัดเจนตาม 46 รายการนั้น ยุคล ระบุว่า ให้มาขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้คณะทำงานเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ อีกทั้งเพื่อให้กระทรวงทรัพยากรฯ พิจารณาให้การช่วยเหลือ

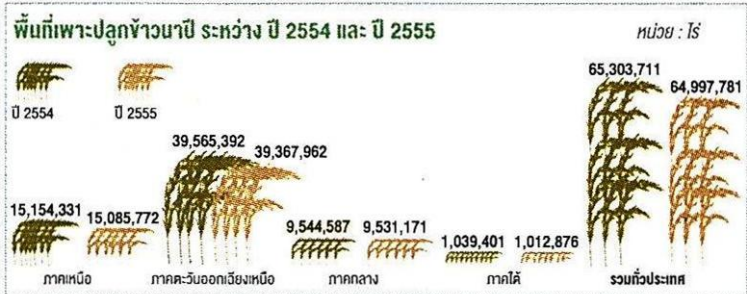
อย่างไรก็ตามที่ผ่านมากระทรวงเกษตรฯเคยเสนอให้กระทรวงทรัพยากรฯ พิจารณาให้การช่วยเหลือกรณีที่ดินยางหักโค่นจากพายุ และดินถล่ม แต่พบว่าไม่ได้รับการพิจารณา

การขึ้นทะเบียนยางพาราในเขตป่าครั้งนี้ ยุคล เชื่อว่าจะส่งผลให้กระทรวงเกษตรฯนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ตามนโยบายโซนนิ่งได้ ซึ่งเป็นวิธีเดียวที่จะควบคุมพื้นที่การเพาะปลูกให้อยู่ในเขตที่เหมาะสม ควบคุมปริมาณ คุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทำให้ปัญหาเรื่องราคาตกต่ำจะหมดไป

**จัดระบบโซนนิ่ง
เรื่องยาก...แต่ต้องทำ**

ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องการขับเคลื่อนแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมหรือโซนนิ่ง เมื่อเร็ว ๆ นี้ **ยุคล ลิ้มแหลมทอง** รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยอมรับว่า ปัญหาสินค้าเกษตรที่ล้นตลาด ราคาตกต่ำและไม่มีคุณภาพ ส่งผลให้เกษตรกรมีการเรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งแต่ละปีต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ทั้งหมดนี้จะคลี่คลายได้ หากมีการจัดการบริหารที่เหมาะสมภายใต้ “นโยบายโซนนิ่ง”

เรื่องนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้สั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับเกษตรกรแต่ละจังหวัด จัดทำแผนรายละเอียดของโซนนิ่ง แต่ละประเภทสินค้าในพื้นที่ปรากฏว่า 80-90% มุ่งส่งเสริมการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น แต่ขาดข้อมูลด้านการตลาด ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ในการจัดระบบโซนนิ่ง

“การขับเคลื่อนโซนนิ่ง ยอมรับว่ามีอุปสรรคในพื้นที่มาก เช่น กรณีนายทุนที่เข้าไปส่งเสริมก่อนหน้านั้น อาจไม่ยินยอมและมีการปลุกระดมเกษตรกรไม่เข้าใจ ทั้งหมดนี้กระทรวงเกษตรฯ ไม่สามารถห้ามได้ แต่จะใช้วิธีจัดการช่วยเหลือทั้งหมด ส่วนเกษตรกรที่อยู่ในเขตโซนนิ่งจะได้รับการช่วยเหลือที่ต่างกัน การช่วยเหลือต่อไปจะยึดพื้นที่เป็นหลัก แทนการช่วยเหลือด้านราคาต่อกิโลกรัม เพราะว่าเป็นวิธีการที่ไม่สามารถตรวจเช็คได้ว่าผลผลิตที่จ่ายเงินชดเชยไปนั้น เป็นของเกษตรกรจริงหรือไม่ ได้ดำเนินการไปแล้วกรณียางพารา แต่ทั้งนี้เมื่อโซนนิ่งเกิดขึ้น คาดว่าปัญหาเหล่านี้จะลดลง” ยุคล กล่าว

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: GR/-

วันที่: พุธที่ 3 ตุลาคม 2556

ปีที่: 3

ฉบับที่: 29

หน้า: 4(เต็มหน้า)

Col.Inch: 64.54 Ad Value: 96,810

PRValue (x3): 290,430

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: GR>Industry: 'โซนนิ่ง'เกษตรแก้ปัญหา

ยุคล ระบุถึงกรณีการปลูกยางพาราที่จังหวัดบึงกาฬ ว่าเป็นตัวอย่าง การประกาศเขตโซนนิ่งไปแล้ว แต่พบว่ามีการปลูกพืชไม่เหมาะสม อยู่หลายพันไร่ แม้ว่าสภาพอากาศ ระดับความชื้นจะทำให้ต้นยางเติบโตได้ แต่ความลึกของดินมีเพียง 50 เซนติเมตรเท่านั้น เมื่อปลูกยางไปได้ 7 ปี และเริ่มกรีดยางอย่างน้อย 3 ปี ก็จะส่งผลให้หน้ากรีดบางลง ผลผลิตที่ได้จะ เริ่มไม่คุ้มกับการลงทุน

“เรื่องนี้กรมพัฒนาที่ดินเคยประกาศไปแล้ว แต่เกษตรกรไม่รับฟัง เพราะว่ามันการเมืองในพื้นที่ให้การส่งเสริม กลายเป็นพืชที่ให้รายได้หลัก ของจังหวัด จึงได้ขอความร่วมมือกับนักการเมืองในพื้นที่ให้ช่วยสร้าง ความเข้าใจกับเกษตรกร”

สินค้าเกษตรที่จัดโซนนิ่งได้ดีเห็นชัดเจน คือ อ้อย เพราะว่ามีกฎหมาย รองรับ มีการแบ่งสัดส่วนรายได้ระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการได้ดี ทำให้ไม่มีปัญหาด้านราคาในขณะที่เกษตรกรพอใจในราคาที่ได้ เป็นตัวอย่าง สำหรับสินค้ารายอื่นที่แต่ละจังหวัดควรศึกษา อย่าง มันสำปะหลังที่ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดนครราชสีมา ก็เริ่มรวมกลุ่มแล้วเป็นโซนนิ่งระดับหนึ่ง ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ จะหารือกับกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเชื่อมโยงการ ตลาดในจีนต่อไป